

Vlaams
Parlement

ingediend op **486** (2015-2016) – Nr. 4
11 mei 2016 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Bart Somers

over het voorstel van decreet

van Jan Peumans

houdende de normen voor de
Vlaamse overheidscommunicatie

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting:

Voorzitter: Jan Hofkens.

Vaste leden:

Matthias Diependaele, Jan Hofkens, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Grete Remen, Paul Van Miert;
Jenne De Potter, Katrien Schryvers, Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;
Jan Bertels, Joris Vandenbroucke;
Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Annick De Ridder, Andries Gryffroy, Peter Persyn, Axel Ronse, Kris Van Dijck;
Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, Katrien Partyka;
Rik Daems, Marino Keulen;
Michèle Hostekint, Güler Turan;
Wouter Vanbesien.

Documenten in het dossier:

- 486 (2015-2016) – Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

I.	Algemene bespreking op 19 januari 2016	4
1.	Inleiding door Jan Peumans	4
2.	Tussenkomst van Ward Kennes	4
3.	Tussenkomst van Björn Rzoska	5
4.	Tussenkomst van Joris Vandenbroucke	5
5.	Tussenkomst van Bart Somers	5
6.	Reactie van Jan Peumans	5
7.	Discussie over de communicatie van leden van de Vlaamse Regering (artikel 8 van het voorstel van decreet)	6
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemming op 10 mei 2016	7
1.	Artikelsgewijze bespreking	7
2.	Eindstemming	9
	Tekst aangenomen door de commissie	10

De commissie besprak op 19 januari en 10 mei 2016 het voorstel van decreet van Jan Peumans houdende de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie (*Parl. St. VI.Parl. 2015-16, nr. 486/1*).

I. Algemene bespreking op 19 januari 2016

1. Inleiding door Jan Peumans

Jan Peumans zegt dit voorstel van decreet te hebben ingediend namens het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement. Het voorstel actualiseert en vereenvoudigt de bestaande normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie en heft de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie op.

Het voorstel van decreet is voor een groot deel gebaseerd op het werk van vernoemde Expertencommissie. Ze heeft met haar voorstellen tot hernieuwing van het normenkader een belangrijke bijdrage geleverd aan de verbetering van het decreetgevende werk op het gebied van overheidscommunicatie. De parlementsvoorzitter bedankt de Expertencommissie daarvoor. Haar taak is nu evenwel volbracht.

Ter voorbereiding van de redactie van dit voorstel van decreet werden alle communicatieambtenaren van de Vlaamse overheid bevroegd. Hun inbreng werd eveneens verwerkt in dit voorstel van decreet. Dit is logisch omdat het overgrote deel van de overheidscommunicatie door de ministers, hun kabinetten en de departementen en agentschappen gebeurt.

Voor de verdere toelichting bij dit voorstel van decreet kan worden verwezen naar de algemene en artikelsgewijze bespreking van dit voorstel van decreet.

2. Tussenkomen van Ward Kennes

Ward Kennes beaamt dat Vlaanderen, toen het deze bevoegdheid kreeg, de leiding nam in het versterken en verbeteren van de overheidscommunicatie. Enkele decreten met een korte levensduur zullen nu opgeheven worden. De parlementsvoorzitter dankte de Expertencommissie terecht voor haar werk. Ze heeft heel wat energie gestoken in positieve aanbevelingen, gedistilleerd uit rechtstreekse contacten met Vlaamse overheidsdiensten en entiteiten. Vooral de laatste jaren had ze de klachtenbehandeling wat verlaten voor die stimulerende rol. Mede dankzij haar werken de overheidsdiensten herkenbaarder als Vlaamse entiteit met een eigen huisstijl en corporate logo. Uit haar fiches per overheids campagne konden overheidsdiensten heel wat leren, onder meer over efficiëntie en proportionaliteit tussen middelen en doel. Voor de spreker moet de overheid steeds de afweging maken of de ingezette middelen inderdaad tot de gewenste resultaten geleid hebben.

Een van de redenen om de regelgeving algemener te maken is dat de context sterk evolueert met publiek-private samenwerking (pps), nieuwe sociale media, andere publieksverwachtingen en evoluties in de overheid. Dat blijkt ook uit de snelle evoluties van het normenkader de voorbije jaren. Algemeneren normen, zoals opgenomen in dit voorstel van decreet, zullen de tand des tijds allicht beter doorstaan.

Een van de meest complexe producties van de Expertencommissie is de notie van het beslist beleid, temeer daar niet vaststond op welk moment precies iets beslist is: na goedkeuring van de regering of van het parlement, na publicatie in het Belgisch Staatsblad enzovoort. De notie was in het leven geroepen om government by announcement, beslissingen aankondigen maar die niet uitvoeren, te vermij-

den. De Vlaamse overheid zal nu zelf de overheidscommunicatie opvolgen en evalueren. Het lid informeert naar hoe het parlement bij de zaak betrokken zal blijven.

3. Tussenkost van Björn Rzoska

Björn Rzoska dankt de parlementsvoorzitter voor zijn voorstel. Achter de schermen was er al heel wat gepraat over de opheffing van de Expertencmissie. Groen heeft ook daarover al een alternatief voorstel ingediend om het kind niet met het badwater weg te gooien, waarmee het lid niet wil zeggen dat zijn partij dit nieuwe voorstel niet zal goedkeuren. Ook hij acht het gepast de Expertencmissie te danken voor het geleverde werk.

Björn Rzoska wil graag weten hoe het parlement voortaan de overheidscommunicatie, waar heel wat geld in gestopt wordt, kan controleren. Het klopt dat het parlement voldoende controlemogelijkheden heeft, maar de geregelde rapporten van de Expertencmissie attendeerden de parlementaire gemeenschap op het onderwerp. Hoe gaat de opvolging in de toekomst verlopen?

Het huidige voorstel maakt de huisstijlgidsen van de Vlaamse overheid dominant. Moet ook de regering zich daar voortaan aan houden?

Artikel 8, laatste lid, van het voorstel van decreet stelt: "Telkens als een lid van de Vlaamse Regering in die hoedanigheid communiceert, wat ook de situatie of wat ook het format is, zijn alle normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie van toepassing." Deze passage lijkt het parlements lid in praktijk niet haalbaar. Zo wordt een minister bijvoorbeeld in kranteninterviews zowel in de hoedanigheid van minister, bevoegd voor bepaalde beleidsdomeinen, als van partijlid ondervraagd.

4. Tussenkost van Joris Vandenbroucke

Joris Vandenbroucke feliciteert de indiener met zijn voorstel en uitgebreide toelichting. Hoewel hij de Expertencmissie erkentelijk is, vindt hij het nodig om structuren af te schaffen die op de duur geen meerwaarde meer hebben. Als het voorstel goedgekeurd wordt, geeft het parlement blijk van voldoende vertrouwen in zichzelf als controlerende instantie. Artikel 8, laatste lid, lijkt een Vlaams minister te verbieden een politiek interview te geven. Dat lijkt hem te verregaand.

5. Tussenkost van Bart Somers

Bart Somers apprecieert eveneens het voorstel. Het is de vrucht van gesprekken tussen alle partijen. Het is goed dat de tegenstelling meerderheid/oppositie niet speelt als het over communicatieregels gaat. Structuren die hun nut bewezen hebben, kunnen op een bepaald moment overbodig worden. Het is goed dat de decreetgever ze dan afschaft, iets wat in de politiek doorgaans moeilijk is.

Jaarlijks de overheidscommunicatie evalueren is mogelijk, maar een systematische rapportering lijkt de spreker overbodig. Als er in de communicatie iets fout loopt, als ze bijvoorbeeld al te partijpolitek gekleurd is, zal een parlements lid dat snel genoeg aanklaarten. De alertheid voor communicatie is bij politici van nature groot. Ook hij informeert of de ministers nu helemaal in het gareel moeten lopen of nog ruimte hebben om te communiceren zonder het parlement vooraf te consulteren.

6. Reactie van Jan Peumans

Jan Peumans wijst op artikel 4 waarin staat dat de inzet van de middelen in verhouding moet staan tot het beoogde resultaat.

De toelichting neemt bepaalde normen voor overheidscommunicatie uit het decreet van 2009 over en voegt er enkele aan toe. Hij wijst er voorts op dat hij eigenlijk grotendeels het voorstel overnam uit het jaarverslag 2014 van de Expertencommissie, hoewel de afschaffing daar geen deel van uitmaakte. Hij wijst nogmaals op het nut dat het jaarverslag van de Expertencommissie had, onder meer door te wijzen op overbodige decreten en regels.

De burgers of verenigingen kunnen voortaan klacht indienen bij de overheidsinstantie waar de communicatie van uitgaat of bij de ombudsman.

Voorts zijn er de controlemogelijkheden van de volksvertegenwoordigers. Als de parlementscommissie bijvoorbeeld vindt dat er in de beleidsbrief Algemeen Beleid, waar overheidscommunicatie onder valt, meer uitleg moet worden gegeven, moet ze dat aan de bevoegde minister vragen. Hoe over overheidscommunicatie gerapporteerd wordt, is dus aan de parlementscommissie en haar voorzitter om te beslissen. Dat staat niet in het voorstel van decreet, waarin wel definities van de overheid en overheidscommunicatie alsook de normen staan. Voorts worden er twee decreten opgeheven en regels bepaald voor de mededelingen van de regering en de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Het badwater mag dan weggegooid zijn, het kind zeker niet. Dat krijgt nu de kans om volwassen te worden. In de vorige regeerperiode heeft het Vlaams Parlement verhinderd dat het onder de huisstijlgidsen van de Vlaamse overheid zou vallen. Dat is wezenlijk om het onderscheid tussen uitvoerende en wetgevende macht kenbaar te maken.

7. Discussie over de communicatie van leden van de Vlaamse Regering (artikel 8 van het voorstel van decreet)

Jan Peumans stelt dat het laatste lid van artikel 8 van een minister vraagt om te dansen op een slappe koord. Als de minister een mening ventileert in een krantenartikel, is hij inderdaad niet meer politiek neutraal. Niets belet de parlementsleden klacht in te dienen tegen die interviews en te kijken wat het effect is. Jan Peumans heeft geen pasklaar antwoord, maar vindt wel dat de minister in interviews zijn mening moet kunnen geven.

Joris Vandenbroucke heeft het als kabinetsmedewerker meegemaakt dat de Expertencommissie vroeg of de minister een uitspraak in een interview gedaan had in de hoedanigheid van minister of van lid van een bepaalde partij. De scheidslijn is moeilijk, maar de formulering van het voorstel en de toelichting laat weinig interpretatieruimte of nuancering toe.

Jan Peumans geeft toe dat de spreker een punt heeft, maar het is een van de weinige normen in het voorstel die tot discussie kan leiden. Een minister moet wel degelijk zorgvuldig communiceren, bijvoorbeeld bij de woordvoering van het kabinet en de persvoorlichting via kabinetskanalen. Niets let de andere parlementsleden amendementen in te dienen, maar de kwestie is niet zo gemakkelijk te bepalen.

Bart Somers beaamt dat, maar al te rigide regels zijn voor hem nutteloos. Misschien volstaat het in het verslag voldoende te benadrukken dat het parlement een soepele interpretatie van de communicatie door een minister wenst.

Matthias Diependaele is het daar niet mee eens, in een verslag kan niet afgeweken worden van de decreetstekst. Als een minister zich bijvoorbeeld in een kikker verkleedt om deel te nemen aan een televisieprogramma, is hij volgens het voorstel van decreet onderhevig aan de wet op de overheidscommunicatie. Daar kan met een verslag niet van afgeweken worden. Hij stelt voor de formulering aan te passen. Nu staat er dat telkens als een lid van de Vlaamse Regering in die hoedanig-

heid communiceert, wat ook de situatie of wat ook het format is, alle normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie van toepassing zijn. Dat is duidelijk en laat weinig ruimte voor interpretatie en manoeuvreerruimte.

Jan Hofkens vraagt of de formulering “in die hoedanigheid” geen ruimte voor nuance laat.

Voor *Matthias Diependaele* houdt dat elk publiek optreden in, enkel niet als privépersoon, huisvader of echtgenoot.

Bart Somers acht het in dat geval nodig de zinsnede “wat ook de situatie of wat ook het format is” te wijzigen. Uiteraard wordt een minister in veel gevallen net gevraagd voor een optreden omdat hij de functie uitoefent. Hij stelt voor even na te denken over de juiste formulering zodat de regels alleen gelden bij het uitoefenen van het ministeriële ambt *sensu stricto*: bij het uitleggen of toelichten van het beleid.

Matthias Diependaele is het daarmee eens. Hij stelt voor de tekst af te stemmen op de deontologische afspraken en regels die de regering zelf hanteert.

Ward Kennes stemt in met een amendement dat het probleem van artikel 8, laatste lid, regelt.

Jan Peumans stelt een amendement te zullen voorbereiden.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming op 10 mei 2016

1. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 tot en met 6

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd. Zij worden eenparig aangenomen met 10 stemmen voor.

Artikel 7

Bij dit artikel wordt een amendement nr. 1 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 486/2) door *Jan Peumans* ingediend dat ertoe strekt aan het tweede lid een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “De Vlaamse overheden, bedoeld in artikel 2, 1°, a) en b), kunnen een eigen huisstijlgids hanteren.”

De *indien*er stelt dat het nuttig kan zijn de autonomie van de wetgevende vergadering en van de instellingen die ermee verbonden zijn tegenover de Vlaamse Regering en haar diensten en instellingen, visueel tot uiting te laten komen met een eigen huisstijl.

Bij dit artikel wordt een amendement nr. 3 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 486/3) door *Jan Peumans* ingediend dat ertoe strekt het derde en vierde lid te schrappen.

In de verantwoording wordt het volgende gesteld: “Deze bepalingen zijn zeer algemeen en breed geformuleerd. Het is zeker geen vaste praktijk dat de begunstigen van een subsidieregeling steeds de huisstijlgids van de Vlaamse overheid volgen. Dat is ook niet in alle gevallen wenselijk. In bepaalde sectoren worden organisaties juist structureel ondersteund om hun onafhankelijke rol ten overstaan van de overheid, en als spreekbuis van een bepaalde doelgroep, te kunnen waarmaken. Die organisaties verplichten om de huisstijl van de Vlaamse overheid te gebruiken, zou tot verwarring over hun specifieke rol aanleiding kunnen geven.

Het schrappen van deze bepalingen betekent niet dat de Vlaamse overheid geen communicatieve return meer kan vragen voor de financiële ondersteuning van organisaties of initiatieven. Dit wordt echter beter sector per sector, voor elke subsidiëringsregeling apart bepaald, en niet meer als een algemene regel. Voorbeelden daarvan bestaan nu reeds, zoals in artikel 17, §1, tweede lid, van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, of in artikel 3, tweede lid, 2°, van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme.”.

De amendementen nr. 1 en 3 en het aldus geamendeerde artikel 7 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen voor.

Artikel 8

Bij dit artikel wordt een amendement nr. 2 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 486/2) door Jan Peumans ingediend dat ertoe strekt:

- a) aan het eerste lid een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “De leden van de Vlaamse Regering mogen evenwel hun beleid toelichten en verdedigen.”;
- b) het laatste lid te schrappen.

In de verantwoording bij dit amendement nr. 2 wordt gesteld: “Het is de taak van de Vlaamse Regering om de Vlaamse deelstaat te besturen. Dit impliceert ook de mogelijkheid om de gemaakte beleidskeuzes toe te lichten en te verdedigen, rechtstreeks naar het publiek, maar ook op persconferenties, via communicatie via een woordvoerder enzovoort. Dit moet geëxpliciteerd worden om duidelijk te maken dat het voor een lid van de Vlaamse Regering in die hoedanigheid onmogelijk is om helemaal ‘politiek neutraal’ te communiceren.

Telkens wanneer hier gesproken wordt over ‘een lid van de Vlaamse Regering’, geldt dit ook voor zijn persoonlijke kabinetmedewerkers.

Voor het overige zijn de normen vervat in dit en in andere artikelen van het voorstel van decreet wel onverkort van toepassing op de leden van de Vlaamse Regering (en hun kabinetmedewerkers). Hun communicatie naar het publiek als minister mag dus niet gericht zijn op partijpolitieke doeleinden, zoals ook de personele, financiële en technische middelen van een ministerieel kabinet niet ingezet mogen worden voor partijpolitieke propaganda. Dit zou immers neerkomen op een ongeoorloofd gebruik van publieke middelen voor privédoeleinden.

Er wordt verder aan herinnerd dat de leden van de Vlaamse Regering onderworpen blijven aan het verbod om voor het publiek bestemde mededelingen te doen, waartoe ze niet op grond van een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling verplicht zijn, die direct of indirect met overheidsgeld worden gefinancierd, én die geheel of ten dele tot doel hebben het persoonlijke imago van het lid van de regering, de Vlaamse Regering, een politieke partij of een van haar geledingen te beïnvloeden (artikel 3 van het decreet van 19 juli 2002 houdende de controle op de regeringsmededelingen; artikel 12 van de wet van 19 mei 1994 tot regeling van de verkiezingscampagne en tot beperking en aangifte van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van het Vlaams Parlement, het Waals Parlement, het Brussels Hoofdstedelijk Parlement en het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap, alsmede tot vaststelling van de toetsingsnorm inzake officiële mededelingen van de overheid).”.

Bart Somers stelt dat dit amendement een verdienstelijke poging is om tegemoet te komen aan de bekommernissen die ter zake werden geuit en hij steunt dan ook

dit amendement. De spreker prijst ook de juridisch-technische kwaliteiten van de voorgestelde amendementen.

Het amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen voor.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt eveneens aangenomen met 10 stemmen voor.

Artikel 9 tot en met 14

De artikelen 9 tot en met 14 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen voor.

2. Eindstemming

Het aldus geamendeerde voorstel van decreet wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen voor.

Jan HOFKENS,
voorzitter

Bart SOMERS,
verslaggever

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° Vlaamse overheid:

- a) het Vlaams Parlement, zijn voorzitter en zijn organen;
- b) de bij decreet opgerichte instellingen, verbonden aan het Vlaams Parlement;
- c) de Vlaamse Regering en een of meer van haar leden;
- d) de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
- e) alle andere instanties binnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap die aan de algemene verplichting inzake actieve openbaarheid van bestuur onderworpen zijn op basis van een besluit van de Vlaamse Regering, genomen ter uitvoering van artikel 28, §1, tweede lid, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;

2° Vlaamse overheidscommunicatie: elke boodschap, bestemd voor het publiek of delen ervan, die uitgaat van de Vlaamse overheid, ongeacht wat de doelstellingen ervan zijn en de kanalen die ervoor worden gebruikt en ongeacht of de Vlaamse overheid hiervoor samenwerkt met derden.

Hoofdstuk 2. Normen voor Vlaamse overheidscommunicatie

Art. 3. De Vlaamse overheid communiceert helder in een bevattelijke taal.

De Vlaamse overheid communiceert in de Nederlandse standaardtaal.

De communicatie van de Vlaamse overheid moet voor de ontvanger begrijpelijk zijn.

Art. 4. De Vlaamse overheidscommunicatie is relevant en gericht.

De Vlaamse overheid informeert over alles wat zowel voor de overheid als voor burgers, organisaties en bedrijven nuttig, belangrijk of noodzakelijk is.

De Vlaamse overheid gaat na of de communicatie het geschikte middel is om een bepaalde doelstelling te verwezenlijken of substantieel bij te dragen tot de verwezenlijking. Als dat zo is, ontwikkelt ze een duidelijke communicatiestrategie. Ze plant haar communicatie nauwgezet, volgt ze op en evalueert ze.

De Vlaamse overheid ziet erop toe dat de informatie zoveel mogelijk personen, verenigingen of organisaties van de doelgroep bereikt. Ze kiest aangepaste communicatiestrategieën voor thema's die moeilijk te bereiken doelgroepen aanbelangen.

De inzet van middelen moet in verhouding staan tot het beoogde resultaat.

Art. 5. De Vlaamse overheid communiceert tijdig en systematisch.

De Vlaamse overheid informeert actief, op eigen initiatief, op het moment dat en telkens als het nodig of nuttig is.

Het tijdstip, de frequentie en de eventuele herhaling van een communicatie-initiatief worden ook getoetst aan het belang van de ontvanger.

Art. 6. De Vlaamse overheidscommunicatie is correct, betrouwbaar en accuraat.

De Vlaamse overheid verspreidt juiste, feitelijke informatie die in overeenstemming is met het beleid van de hele Vlaamse overheid.

De Vlaamse overheid zet informatie die onduidelijk, verwarrend of fout is, onmiddellijk recht.

De aard, de inhoud, de toon en de omvang van de overheidscommunicatie zijn in voorkomend geval in overeenstemming met de fase waarin de besluitvorming of een project zich bevindt.

Art. 7. De communicatie van de Vlaamse overheid is duidelijk en als zodanig herkenbaar.

De Vlaamse overheid profileert zich als één geheel en is altijd, ongeacht het kanaal of medium, herkenbaar als afzender of medeafzender, deelnemer, belanghebbend of betrokken bij de communicatie. Alle onderdelen van de Vlaamse overheid maken zich herkenbaar door naar de Vlaamse overheid te verwijzen en kunnen daarnaast ook hun eigen entiteit tot uitdrukking brengen, binnen de richtlijnen van de huisstijlgidsen van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheden, bedoeld in artikel 2, 1°, a) en b), kunnen een eigen huisstijlgids hanteren.

Art. 8. De Vlaamse overheid communiceert politiek neutraal. De leden van de Vlaamse Regering mogen evenwel hun beleid toelichten en verdedigen.

De Vlaamse overheid leent zich in haar communicatie niet tot de ondersteuning van partijpolitieke of ideologische doeleinden.

De Vlaamse overheid is in haar communicatie omzichtig in het gebruik van namen, identificatiegegevens, foto's, audio- of videofragmenten, titels of partijen van de voorzitter van het Vlaams Parlement en de leden van de Vlaamse Regering. De Vlaamse overheid weegt de publicatie van die persoonlijke gegevens of bijdragen af tegen de informatieve relevantie ervan en houdt ze in die geest altijd bescheiden.

De voorzitter van het Vlaams Parlement en de leden van de Vlaamse Regering zijn bijzonder omzichtig in het gebruik van eigen overheidskanalen en producties van derden waar de overheid aan meebetaalt.

Art. 9. De Vlaamse overheid communiceert commercieel neutraal.

De Vlaamse overheid leent zich in haar eigen communicatie niet tot reclame of slukreclame voor private bedrijven, merken of private personen. De Vlaamse overheid kan in de communicatie alleen verwijzen naar private bedrijven of personen, hun merknamen, logo's, of naar hun geleverde diensten, merken of producten, wanneer die informatie relevant of noodzakelijk is voor haar eigen boodschap.

De Vlaamse overheid kan in haar eigen communicatiekanalen of media wel ruimte laten voor betalende reclame van private bedrijven, merken of personen, voor zover die reclame duidelijk wordt onderscheiden van de communicatie van de overheid zelf. Wanneer de Vlaamse overheid op een of andere wijze bij de inhoud van de reclame op haar eigen media betrokken is, gelden de normen voor de Vlaamse overheidscommunicatie.

De Vlaamse overheid mag in haar communicatie op discrete wijze de naam vermelden van personen die in opdracht van de Vlaamse overheid op enige wijze een bijdrage geleverd hebben aan de totstandkoming van die communicatie of van wie de bijdrage op enige wijze gebruikt werd in die communicatie.

Wanneer de Vlaamse overheid samen met een andere overheid of met een private derde communiceert, worden de namen en logo's van de externe partners in de overheidscommunicatie vermeld, overeenkomstig de richtlijnen van de huisstijlgidsen van de Vlaamse overheid.

De Vlaamse overheid aanvaardt geen aanbiedingen tot samenwerking vanwege derden, waarin derden een duidelijk aanwijsbaar eenzijdig of dominant belang hebben, ook niet wanneer die samenwerking gratis is of tegen gunstige voorwaarden kan worden verkregen.

Art. 10. De Vlaamse overheid maakt gepast gebruik van externe media.

Wanneer de Vlaamse overheid een beroep doet op externe mediaruimte, en daar eventueel voor betaalt, gelden de volgende voorwaarden:

- 1° het initiatief is gericht op een weloverwogen en duidelijk aanwijsbare communicatiedoelstelling van de Vlaamse overheid;
- 2° de Vlaamse overheid behoudt de volledige zeggenschap over de inhoud van de boodschap;
- 3° de Vlaamse overheid is duidelijk herkenbaar.

De Vlaamse overheid maakt gebruik van de externe media die voor de specifieke communicatie en voor de doelgroep die ze beoogt, inhoudelijk het best geschikt zijn.

Art. 11. De Vlaamse overheid heeft een centraal contactpunt voor elke burger die informatie of documentatie wenst, een melding of een klacht heeft. Dit contactpunt gebruikt diverse communicatiekanalen en media.

De communicatie van de Vlaamse overheid is gemakkelijk te raadplegen voor het beoogde doelpubliek. Documenten en formulieren zijn zoveel mogelijk digitaal op te vragen via de centrale website van de Vlaamse overheid of worden op eenvoudig verzoek verstuurd.

Informatievragen worden gratis beantwoord. Onverminderd de bepalingen van het decreet van 27 april 2007 betreffende het hergebruik van overheidsinformatie, kan de Vlaamse overheid voor het bezorgen van documenten op welke drager ook een bedrag aanrekenen op basis van een redelijke kostprijs.

Hoofdstuk 3. Opheffingsbepalingen

Art. 12. De volgende decreten worden opgeheven:

- 1° het decreet van 19 juli 2002 houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid, gewijzigd bij het decreet van 7 juli 2006;
- 2° het decreet van 8 mei 2009 houdende de goedkeuring van de herziene normen voor Vlaamse overheidscommunicatie.

Art. 13. De artikelen 7 en 9 van het decreet van 19 juli 2002 houdende controle op de regeringsmededelingen, worden opgeheven.

Art. 14. De artikelen 7 en 9 van het bijzonder decreet van 19 juli 2002 houdende controle op de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement, worden opgeheven.